

Με πρωτοβουλία της Εσθονικής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διοργανώθηκε στις 23 Αυγούστου στο Ταλίν, Διεθνές Συνέδριο με τίτλο **«Η κληρονομιά του 21ου αιώνα των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν από τα κομμουνιστικά καθεστώτα»**.

Αφετηρία των αντικομμουνιστικών αυτών εκδηλώσεων αποτέλεσε το ψήφισμα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2006 και ιδιαίτερα το ψήφισμα που ακολούθησε τον Απρίλη του 2009 περί **«Ευρωπαϊκής Συνείδησης και Ολοκληρωτισμού»**, ενώ ακολούθησαν ανάλογες αντικομμουνιστικές αποφάσεις της Ε.Ε.

Στα πλαίσια αυτά με στόχο πάντα το ξαναγράψιμο της ιστορίας, η **9η Μάη**, ημέρα της λαμπρής Αντιφασιστικής Νίκης στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, που **πρωτεργάτης ο κόκκινος στρατός «τσαλαπάτησε» την σημαία του φασισμού και ύψωσε την κόκκινη σημαία στο Ραϊχσταγκ**, μετατράπηκε σε **μέρα της Ευρώπης**.

Με συνεχείς ενέργειες μέσω τυπικών και άτυπων «συσκέψεων», εκθέσεων, σύσταση ομάδων ευρωβουλευτών, τα ιμπεριαλιστικά επιτελεία προωθούν το στόχο τους να σβήσουν την πραγματική ιστορία και να την ξαναγράψουν σύμφωνα με τα ταξικά και πολιτικά τους συμφέροντα και την αντιδραστική τους ιδεολογία. Διατυπώνουν ξεκάθαρα και χωρίς περιστροφές ότι

«η Ευρώπη δεν θα ενωθεί ποτέ αν δεν μπορέσει να καταλήξει σε κοινή θεώρηση της ιστορίας της, να αναγνωρίσει το φασισμό, το σταλινισμό, τα φασιστικά και κομμουνιστικά καθεστώτα ως μέρος της κοινής ιστορίας της και αν δεν διεξαγάγει τίμιο και ουσιαστικό διάλογο για τα εγκλήματα των καθεστώτων μεταξύ άλλων του καθεστώτος της ΕΣΣΔ...».

Στην πραγματικότητα στόχος όλης της καμπάνιας είναι **ο κομμουνισμός, η κομμουνιστική ιδεολογία και ο επαναστατικός αγώνας για την κοινωνική απελευθέρωση** από τα βάρβαρα δεσμά του καπιταλισμού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι επιβραβεύονται κράτη που έχουν θεσμοθετήσει την απαγόρευση των κομμουνιστικών συμβόλων, τη φυλάκιση όποιου αρνείται τα εγκλήματα του κομμουνισμού: **στην Τσεχία απαγορεύτηκε η δράση της Κομμουνιστικής Ένωσης Νεολαίας** ενώ επιβραβεύονται οι **συνεργάτες των ναζί** και τιμώνται ως αγωνιστές της ελευθερίας.

Γενικότερος στόχος της ευρωπαϊκής καμπάνιας είναι η προάσπιση των ιμπεριαλιστικών - καπιταλιστικών συμφερόντων, το πέρασμα αντιδημοκρατικών νόμων, το κτύπημα των εργατικών λαϊκών κατακτήσεων, ελευθεριών και δικαιωμάτων και κάθε μαζικής εργατολαϊκής αντίστασης που θα εναντιώνεται και θα μπαίνει φραγμός στα ιμπεριαλιστικά μονοπωλιακά τους σχέδια. Στα πλαίσια αυτά διοργανώθηκε και η πρωτοβουλία του Ταλίν στην Εσθονία.

Η άρνηση του υπουργού Κοντονή και του Μαξίμου να συμμετέχει η κυβέρνηση στο Διεθνές Συνέδριο του Ταλίν δημιούργησε πρόσφορο έδαφος για να αναπτυχθεί ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και τη ΝΔ ένα «πολιτικό»

παιχνίδι μιάς συστηματικής πολιτικής παραπλάνησης του λαού με κάλπικη αντιπαράθεση έξω από τα πραγματικά του προβλήματα.

Η Ν.Δ. και τα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης εν χορώ με τα προσκείμενα ΜΜΕ, με προσχήματα όπως: η κίνηση αυτή διαταράσσει τις σχέσεις με την Ε.Ε., δημιουργεί σοβαρά ρήγματα στην ελληνική διπλωματία, κάνει «ζημιά» στις σχέσεις με την Εσθονία που στέκεται φιλικά και κατανοεί τις ελληνικές θέσεις στο Αιγαίο και την Κύπρο, καταγγέλλει τη θέση της κυβέρνησης και την καλούσε να συμμετάσχει στο Συνέδριο της Εσθονίας.

Από την πλευρά του ο ΣΥΡΙΖΑ, με την άρνησή του να συμμετέχει στο Ταλίν σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει πως «σηκώνει το λάβαρο υπεράσπισης του κομμουνισμού». Οι λόγοι που αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο Συνέδριο της Εσθονίας είναι φτηνές πολιτικάντικες τακτικές στις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ και ο αρχηγός του έχουν ανακηρυχτεί πρωταθλητές.

Πρώτα-πρώτα βρίσκεται στα πλαίσια της τακτικής να αλλάζει τη λεγόμενη πολιτική ατζέντα για να αποσπά την προσοχή του λαού από τα καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζει και ακόμα από εκείνα που έρχονται και θα τον οδηγήσουν σε ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση.

Και δεύτερο να συγκρατήσει μέρος της κομματικής του βάσης και των φίλων του για να αποφύγει ακόμα μεγαλύτερες απώλειες και τον κίνδυνο της κομματικής αποδιάρθρωσης.

Οι ιδεολογικοπολιτικές του βάσεις και διακηρύξεις – αν μπορεί σήμερα να τις πάρει κανείς στα σοβαρά – ήταν πάντα εχθρικές στον κομμουνισμό και το περίγραμμα των ιδεολογικοπολιτικών του θέσεων είναι ένα συνονθύλευμα αποκομμουνιστικοποιημένων, σοσιαλδημοκρατικών θέσεων.

Οι ιδεολογικοπολιτικοί του πρόγονοι Χρυσισώφ και σια, ήταν αυτοί που με πρόσχημα την προσωπολατρία κατάγγειλαν ένα «ολοκληρωτικό- εγκληματικό» σταλινικό καθεστώς και έδωσαν τροφή στα ιμπεριαλιστικά ιδεολογικά προπαγανδιστικά επιτελεία να «κατασκευάσουν» ένα απάνθρωπο κομμουνιστικό καθεστώς. Με αυτή την αντικομμουνιστική ιδεολογία διαπαιδαγώγησαν για ολόκληρες δεκαετίες τα στελέχη και τα μέλη τους και μέσα από αυτή την ιδεολογική πολιτική αναρριχήθηκε ο Τσίπρας στην εξουσία για να εφαρμόσει μια δεξιά νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Τα προπαγανδιστικά επιτελεία του ΣΥΡΙΖΑ επ' ευκαιρία της συμμετοχής στο Ταλίν ή όχι, επιτίθενται στην αντιπολίτευση για την πολιτική των «δύο άκρων» που ακολουθεί, κτυπώντας ταυτόχρονα και εξισώνοντας τον φασισμό με τον κομμουνισμό.

Όποιος διαβάσει όμως στην ΑΥΓΗ στις 15 Ιουλίου 2017 ένα κατάπτυστο άρθρο του Θ. Παπαδόπουλου θα διαπιστώσει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υιοθετεί τη γραμμή των δύο άκρων στο βαθύτερο ιδεολογικό τους περιεχόμενο και όχι μόνο στις τρέχουσες πολιτικές.

Γράφει συγκεκριμένα:

«Το μίσος που χωρίζει τις ιδεολογίες της Άκρας Δεξιάς και της Άκρας Αριστεράς δεν είναι μίσος πολιτικό ούτε ταξικό. Είναι μίσος θρησκευτικό. Το μεγάλο και δυνατό κράτος που ονειρεύτηκαν όλοι οι βασιλιάδες, οι αυτοκράτορες του κόσμου, όλοι οι δικτάτορες και οι τύραννοι έγινε ιδανικό και μοντέλο των ιδεολογιών τόσο της Άκρας Δεξιάς όσο και της Άκρας Αριστεράς. Επειδή λίγο πολύ είχαν και έχουν τους ίδιους σκοπούς και στόχους».

Και συνεχίζει παρακάτω:

«Η Άκρα Αριστερά στη Ρωσία πίστευε στην εργατική τάξη, στο κομμουνιστικό κόμμα, στον Στάλιν και στην Ελλάδα στο ΚΚΕ και στο Ζαχαριάδη. Αυτή η τυφλή πίστη είναι κατάλοιπο της θρησκευτικής πίστης. Μια υποκατάσταση».

Και μόλις την Τρίτη, 22 Αυγούστου ο υφυπουργός Άμυνας Βίτσας με δήλωσή του, με τη γνωστή συριζέικη γλώσσα, επιβεβαιώνει πως για τις μεγαλύτερες περιόδους στη Σοβιετική Ένωση υπήρξε ολοκληρωτικό καθεστώς και εγκλήματα που οι ίδιοι οι αρχηγοί της Χρουτσώφ - Γιέλτσιν είχαν αποκαλύψει.

Πράγματι όπως αναφέραμε παραπάνω ο Χρουτσώφ τροφοδότησε το ιμπεριαλιστικό προπαγανδιστικό οπλοστάσιο με άφθονο αντικομμουνισμό και ο Γιέλτσιν παλινόρθωσε τον καπιταλισμό και τυπικά που την απαρχή του είχε εγκαινιάσει με το 20ο Συνέδριο ο Χρουτσώφ.

Τελικά ο ΣΥΡΙΖΑ επιβεβαιώνει πως ο ομορτισμός στην πολιτική δεν έχει όρια.